

ת"פ 258/13 - מדינת ישראל נגד ל' ר' ד'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 13-258 מדינת ישראל נ' ד'

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ל' ר' ד'

遮ר דין

הנאשם הורשע לפי הودאותו בכתב אישום מתיוקן.

במסגרת ההסכמה בין הצדדים הגבילה עצמה עונשิต של מאסר בן 6 חודשים בפועל וכן עתרו הצדדים בהסכמה לשנתה 10,000 ₪ פיצוי למotelוננט ומאסר על תנאי.

ההגנה עטרה לקבלת תסוקיר אשר יבחן גם את ביטול הרשותו של הנאשם, וכן הוריתוי.

בהתאם לכתב האישום המתיוקן בו הודה הנאשם, הורשע הנאשם ב-5 אישומים.

מעובדות כתב האישום המתיוקן עולה כי הנאשם המTELוננט קיימו מערכת יחסים זוגית במהלך מהלכה בהתאם לאיושם הראשון סטר הנאשם למotelוננט ובהמשך השכיבה על המיטה, נטל כרית והניחה על פניה של המTELוננט כאשר המTELוננט מתנגדת למשעים.

במועד אחר, כעבור כחודש במהלך ויכוח בין השניים סטר הנאשם למotelוננט.

כעבור שבועיים נוספים בהתאם לעובדות האישום השלישי, הוא האישום החמור, כאשר שהתה המTELוננט בחדרו של הנאשם ביקש נסיקה מהTELוננט ואולם המTELוננט סירבה והכתה עם ידה בידו באומרה לו כי לא ירביץ לה יותר. בתגובה, הכה הנאשם את המTELוננט מתחת לבית החזה, כך שהTELוננט נפלה על הרצפה, וננקה מכאביהם והחללה לבכות. בתגובה, סטר לה הנאשם, בועט בה ודחף אותה תוך שהוא דורש ממנו לשמור על השקט, כשהתחננה המTELוננט כי הנאשם יעדבה לנפשה, נטל הנאשם סכין ואימץ על המTELוננט בפגיעה בה ובו אמרו לה "תגידי שמע ישראל, אני אתאבד ונמות ביחד". המTELוננט זוללה החוצה מהחדר והזעיקה את מגן דוד אדום.

בגין מעשים אלו נגרמו למתלוננת שברים ב-3 צלעות בגופה.

כעבור שבוע נוסף, ולאחר שניתנה לנאש הוראה חוקית על ידי קצין משטרת במסגרתה נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת, שההנאש למתלוננת עשרות מסרונים מהטלפון שברשותו, ובהמשך הדיחה בחקירה בבקשו ממנה כי לא תALK למשטרת, כי לא תענה על השאלות וכי הוא יסביר לה מה לעשוט.

מעשי הנאש פורטו בהרחבה שכן לא ניתן אלא להסיק מפירות עובדות זה כי מדובר במסכת חמורה של אלימות.

אומנםقطעתה ב"כ הנאש, הצדדים כבני זוג בכתב האישום והנאש הורשע בעבירות שלTKIPA ולא בעבירות שעניןTKIPATHET ZOG. יחד עם זאת, אין חולק כי השנים קיימו קשר זוגי מסוים וכי אלימות הנאש כלפי המתלוננת נעשתה במסגרת אותו קשר זוגי.

לפיכך, הערכים בהם פגע הנאש הימם ההגנה על שלמות גופו ונפשו של אדם, וביתר שאת, כאשר מדובר במאי שעמה קיים מערכת זוגית.

כן פגע הנאש בערכיהם של צוות להוראות גורמי אכיפת החוק ושל הצורך לשמור על אפשרות פועלת מערכת אכיפת החוק כנדרש בעת חקירת עבירות פליליות.

עובדות כתוב האישום אשר פורטו בהרחבה מלמדות על פגעה ממשית חוזרת במתלוננת.

אין מדובר באובדן שליטה רגעי וחד פעמי, אלא במסכת אשר בין שלביה השונים החלפו פרקי זמן משמעותיים בהם יכול豸יך הנאש להבין את משמעות מעשיו ואת חומרתם.

אמירית הנאש למתלוננת כי תגיד שמע ישראל וכי ירוג אותה ואת עצמו בעודו אחוז בסכין ולאחר שהכחאת המתלוננת הינה ברף העליון של האיוםים ואין לתמוה על הנזק עליו העידה נפגעת העבירה בעת הטיעונים לעונש.

בהתאם להלכה הפסוקה, מעשים כגון אלו בהם הודה הנאש גורמים לפגעה מתמשכת בנפשה של המתלוננת חרף חלוף הזמן.

מדוברה הנרגשים של המתלוננת לפני ניכר היה כי הפגיעה בה, הן פיזית והן נפשית הינה פגעה משמעותית ונמשכת חרף ניסיונותיה לטפל בעצמה ולשוב לשגרה.

הפגיעה בכבודה ובביטחונה העצמי אינה פחותה מהפגיעה הפיזית בגופה ובמסגרת שיקולי בית המשפט בענישה, יש מקום לתת משקל ניכר לפגיעה זו.

הצדדים טענו כל אחד באשר לפגיעה הן במתלוננת והן בנאש והתיחסו לענישה הנוגגת.

עוון בפסקה מלמד כי כאשר מדובר במסכת שאינה חד פעמית ובזנק כה משמעותי לקורבן, הן פיזית והן נפשית, הענישה הינה ככל ענישה של מאסר בפועל ממש.

עמוד 2

בע"פ 6758/07 בעניין פלוני, קבע בית המשפט העליון כי מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבוצל חומרה מיוחדת וכי יש ליתן משקל לכך שכן מדובר במקרה במעשה בודד אלא בשרשראת מעשים ובפגיעה פיזיות ממשיות למתלוונת.

כאמור לעיל, המתלוונת והנאשם אינם בני משפחה, ואולם הפגיעה במתלוונת בעודה מקיימת מערכת יחסים זוגית עם הנאשם ולנה בביתה הינה פגעה משמעותית אשר בפסקה שלעיל יש כדי ללמוד על חומרתה.

ברע"פ 1826/11 בעניין אהרון, הודה הנאשם והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, בכך שדחף את המתלוונת והפילה לרצפה ובאוטו מעמד אים עלייה כי יירוג אותה ואת עצמו. בגין מעשה זה נידון הנאשם ל-9 חודשים מאסר בפועל.

ברע"פ 1293/08 בעניין קורניך, נידון הנאשם בגין עבירות איומים בזדון על בת זוגו החיים בנפרד ל-12 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 55212-07-13 רמלה, נידון הנאשם בגין תקיפת אשתו בנסיבות שונים. במשוער, גרם לאשתו לשפשופים ושריטות. המתלוונת תיארה את האירועים כחריגים ובית המשפט גם מ�וך התחשבות בעמדתה, גזר על הנאשם 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

סקירת הפסקה שלעיל מלמדת כי הכלל במסכת אירועים כה אלימה הינו גזירת מאסר בפועל ממש.

אשר על כן, ונוכח נסיבות המעשים, הערכיים המוגנים ומדיניות הפסקה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ-6 חודשים מאסר אשר ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם הוגש כאמור תסוקיר שירות המבחן במסגרת עתירת ההגנה לביטול הרשעתו.

מהתסוקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו וכי הוא זוקק לטיפול בתחום השליטה בדחיפים תוך פנויים. שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והסיכון של הנאשם, ולא בא בהמלצתה לביטול הרשותה עקב היעדר נימוקים לפגעה קונקרטית. בסופו של יומם המליך על הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות לא ברף הגבוה, לצד העמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן.

שירות המבחן שוחח גם עם המתלוונת והתרשם כי היא סובלת מסימפטומים פוסט טראומטיים, كالxiety, שינה וחרדות שמא תיפגע שוב על ידי אחרים. כתוצאה לכך צומצמו קשריה החברתיים והמשפחתיים והוא חש פחד וחווית איום על חייה. דברים דומים עלו גם מעדותה בפניי.

באשר לעתירת ההגנה לביטול הרשותה, הרי שאני מוצאת כי הנאשם אינו עומד בתנאים אשר הותנו בהלقت כתוב, הן באשר לנזק הקונקרטי והן באשר לסוג העבירות, וזאת גם מ�וך התחשבות בחומרת התוצאות אשר גרמו למתלוונת ובריבוי המעשים.

ערה אני לכך שהנאים לומד לתואר ראשון וכי יתכן שהרשעה תקשה על השתלבותו בנסיבות עבודה מסוימים. אלא שלימודי תואר ראשון אינם מהווים הגנה מפני הרשעה ובדין לא בא שירות המבחן בהמלצת לביטול הרשעה.

באשר לענישה בגדרי המתחם, הרי שלקולא יש להתחשב בחרטתו של הנאים ובקבלת האחריות על מעשיו וכן בכך שחשך מהמתלוננת את עדותה בבית המשפט.

הנאים אף השתלב בהליך טיפול, ומדובר במקרה כהו כמו גם מדובר שלו עליה כי הוא נושא בנזקים מסוימים בגין מעשיו. אלא שבניגוד לטיעוני ב"כ הנאים, לא ניתן לש��ול את הנזק אשר נגרם לנאים בשל מעשיו שלו, לנזק שנגרם לממתלוננת.

אני יכולה לקבל את הטענה כי הנאים היה שרי בפחד בעת ביצוע המעשים ומובן כי קשיי ההסתמডות שלו עם המצב אין בהם כדי להביא להקללה ניכרת בעונשו.

כמובן לעיל, הנאים במעשיו גרם לשבירת מספר צלעות לממתלוננת, הוא לא הסתפק בכך אלא פנה אליה שוב ושוב חרף הוראה חוקית להמנע מכך ואף הדיחה בחקירה. זאת בנוסף, למעשי אלימות קודמים שלא פורטו.

אני סבורה כי עתירת המאשימה להטלת 6 חודשים מאסר מציה ברף הנמור של מתחם העונש ההולם ועצם העתירה להסתפק ב-6 חודשים מאסר אין משמעות כי בהכרח ירוצה עונש זה בדרך של עבודות שירות.

השיקולים לקולא אשר נסקרו לעיל, יש בהם כדי להביא להשתת עונש מאסר ברף הנמור, ואולם אין בהם נוכחות לחומרה המתואמת לעיל, כדי להצדיק המנעוט מהטלת מאסר.

עוד יזכיר באשר לטיעונים לאכיפה בררנית, כי אלו נתענו ללא פירוט בדבר מהות התלונות שהוגשו כנגד הממתלוננת, ולפיכך אני מוצאת מקום ליתן להם משקל.

נוכח המפורט לעיל אני מטילה על הנאים את העונשים הבאים:

1. 6 חודשים מאסר בפועל.
 2. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים לבל יעבור הנאים עבירות אלימות כלשהי, עבירה אiomים או כל עבירה אחרת בגינה הוא הורשע.
 3. 10,000 ₪ פיצוי למתלוננת.
- הפיizio ישולם ב-10 תשלום שווים ורצופים החל מתאריך 1.7.15 וכל 1 לחודש של אחריו.

לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד הפנייני כלו לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי כחוק.

ניתן היום, כ"ב סיון תשע"ה, 09 יוני 2015, במעמד הצדדים.